

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Martina Piovartsyho na verejnom zasadnutí v Bratislave 8. apríla 2009 v trestnej veci obžalovaného **J. Š. a spol. pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), o odvolaní obžalovaného J. Š. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. marca 2005, sp. zn. 27T 1/2003, takto**

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) napadnutý rozsudok krajského súdu **sa zrušuje** vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. obžalovaný J. Š. **sa odsudzuje** podľa § 250 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 88 Tr. zák., na trest odňatia slobody **na 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.**

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. obžalovaný J. Š. na výkon trestu odňatia slobody **sa zaraďuje do prvej nápravno-výchovnej skupiny.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave ako súdu prvého stupňa zo 23. marca 2005, sp. zn. 27 T 1/2003, obžalovaný J. Š. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

ako zamestnanec (likvidátor – konzultant) A. v pobočke tejto banky v T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. B. na základe sfalšovaného splnomocnenia a bez vedomia klienta F. R. zrušil jeho vkladový účet č. X. so sumou 1 281 006 Sk a následne zostatok vkladu na tomto účte vo výške 1 246 032 Sk previedol na účet č. X. patriaci M. B., z ktorého tento vybral v A. sumu 1 200 000 Sk, tieto použil pre svoju potrebu, čím F. R. spôsobili škodu vo výške 1 281 006 Sk, pričom A. poškodenému finančné prostriedky dodatočne nadeponovala na účet,

dňa 28. februára 2002 o 17. 13 hod. v T. v pobočke A. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s D. B. na základe sfalšovaného splnomocnenia a bez vedomia klienta Mgr. M. M. zrušil jeho vkladový účet č. X. so sumou 64 877,47 USD a následne zostatok vkladu na tomto účte vo výške 3 092 812,71 Sk previedol na účet č. X. patriaci D. B., z ktorého D. B. vybral v A. sumu 3 090 000 Sk, čím Mgr. M. M. spôsobili škodu vo výške 3 093 163,1 Sk, pričom A. poškodenému finančné prostriedky dodatočne nadeponovala na účet.

Krajský súd obžalovanému uložil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody na päť rokov, podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. tohto na výkon trestu zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny, podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. tomuto uložil tiež trest zákazu vykonávať činnosť spojenú s hmotnou zodpovednosťou na dobu 2 roky a podľa § 228 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného na náhradu škody v prospech poškodenej A. v sume 1 246 032 Sk.

Proti rozsudku krajského súdu podal obžalovaný J. Š. odvolanie, ktorým sa domáhal zníženia uloženého trestu na základe použitia § 40 Tr. zák.

Obžalovaný pritom argumentoval tým, že trest je neprimerane prísny, bol 2,5 roka vo väzbe a nastúpením na výkon trestu odňatia slobody by bol dvojnásobne potrestaný; poukázal tiež na svoju doterajšiu bezúhonnosť a skutočnosť, že podľa jeho názoru účel trestu

v jeho prípade možno dosiahnuť i trestom kratšieho trvania. Uložený trest považuje za neprimerane prísny a neprimeraný, pričom vyslovil názor, že súd mohol postupovať podľa § 40 Tr. zák., prípadne § 88 Tr. zák.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd postupoval v intenciách § 564 ods. 4 teraz účinného Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1, ods. 3 Tr. por.; v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu predchádzajúceho konania, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Krajský súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu (§ 2 ods. 5 Tr. por.), v rámci riadneho procesného postupu; zistený skutok obžalovaného potom správne právne kvalifikoval ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., lebo obžalovaný podvodom na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu (aj z pohľadu súčasného právneho vymedzenia tohto pojmu).

Obžalovaný napokon ani výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa jeho viny odvolaním nenamietal, pričom Najvyšší súd tiež nezistil dôvod na zmenu verdiktu; v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje.

Krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici stanovenej zákonnej sankcie, pričom sa zaoberal tiež návrhom obhajoby na uloženie trestu odňatia slobody po jeho znížení na základe ustanovenia § 40 Tr. zák. v takom rozsahu, aby tento mohol byť podmiennečne odložený; krajský súd na také rozhodnutie o treste nezistil dôvod.

Odvolací súd akceptuje stanovisko súdu prvého stupňa o nepoužití ustanovenia § 40 Tr. zák., ale zároveň konštatuje, že pri rozhodovaní o treste tento nezohľadnil ustanovenie § 88 Tr. zák. Podľa neho totiž na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, prihliadne sa len vtedy, keď pre svoju závažnosť podstatne zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť.

V zmysle ustálenej súdnej praxe pri rozhodovaní o treste ukladaného za trestné činy s kvalifikovanou skutkovou podstatou neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 40 Tr. zák. (jeho použitie je reálne pri ukladaní trestu za delikty posúdené podľa tzv. základnej skutkovej podstaty), ale je potrebné všetky okolnosti skúmať z hľadiska ustanovenia § 88 Tr. zák. Aj v prípade uznania viny páchatel'a trestného činu podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty (v rozhodovanej veci podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.) je potrebné skúmať, či všetky okolnosti deliktu tak zvyšujú stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, že je potrebné jeho páchatel'a sankcionovať v rámci trestnej sadzby stanovenej v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu. Ustanovenie § 88 Tr. zák. upravuje použitie vyššej trestnej sadzby, a preto jeho aplikácia prichádza do úvahy len v otázke trestu.

Obžalovaný J. Š. je v mieste bydliska a u svojho zamestnávateľ'a hodnotený pozitívne, doteraz súdne trestaný nebol, a to ani v období pred odvolacím konaním; Najvyšší súd toto zistil doplnením dokazovania na svojom verejnom zasadnutí.

Od trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný J. Š. uznaný za vinného, už uplynula pomerne dlhšia doba, počas ktorej tento žil riadnym spôsobom.

Práve časový odstup od spáchania skutku výrazným spôsobom znižuje stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania páchatel'a deliktu, ak on sám nezaložil dôvody, na základe ktorých sa právoplatné skončenie trestného stíhania oddaľovalo. V rozhodovanej veci takého okolnosti zistené neboli a osobné pomery obžalovaného taktiež určujú znížený stupeň spoločenskej nebezpečnosti posudzovaného deliktu (§ 3 ods. 4 Tr. zák.).

Najvyšší súd na tomto základe dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu vo výroku o treste nie je možné prijať, keďže ním došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona (§ 88). Naznačenou otázkou sa krajský súd meritórne nezaoberal, aj keď je potrebné pripustiť, že v dobe jeho rozhodovania na také úvahy ešte nebolo dostatok dôvodov. V odvolacom konaní je však situácia už iná, a preto Najvyšší súd podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho oddeliteľnej časti, a to vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Sám rozhodujúc na základe § 259 ods. 3 Tr. por. s konštatovaním, že obžalovaný spáchal trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., tomuto uložil s použitím ustanovenia § 88 Tr. zák. trest odňatia slobody v rámci sankcie stanovenej v § 250 ods. 4 Tr. zák.

Obžalovanému po zohľadnení všetkých rozhodných okolností bol uložený trest odňatia slobody na tri roky a šesť mesiacov, ktorý považuje dovolací súd za primeraný.

Vzhľadom na doterajšiu netrestanosť obžalovaného J. Š. a s prihliadnutím na skutočnosť, že tento bol v predmetnej trestnej veci vo väzbe 30 mesiacov, na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do prvej nápravnovúchovnej skupiny, keďže sú splnené podmienky na odklon od všeobecných pravidiel, a to v zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák.

Najvyšší súd na margo konštatuje, že okrem nezmeneného výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., rovnako zostal bez zmeny aj výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bol uložený tiež trest zákazu činnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. apríla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová